

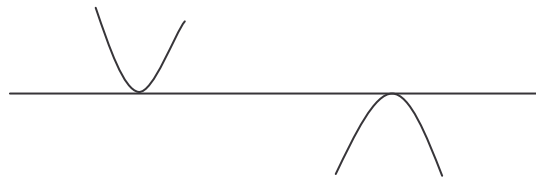
תזכורת:

כאשר מתקיים ש $f(x) = (x - \alpha)^q \cdot g(x)$ כך ש $q \geq 2$ ו $g(\alpha) \neq 0$ אז α הוא שורש מריבוי q .

$$f(\alpha) = f'(\alpha) = f''(\alpha) = \dots = f^{(q-1)}(\alpha) = 0$$

$$f^{(q)}(\alpha) \neq 0$$

אם q הוא זוגי אז אין חילוף סימן וניתן לרשום זאת בצורה הבאה: $f(\alpha^+) \cdot f(\alpha^-) > 0$. הפונקציה משיקה לציר בנקודת השורש אבל לא מחליפה סימן. זה יראה בערך כך:

במקרים כאלה אי אפשר להשתמש בשיטות כמו שיטת החציה.

$$u(x) = \frac{f(x)}{f'(x)} = 0 \quad \text{מה עושים? נרשום:}$$

למשוואה הזאת יש שורש פשוט ב $x = \alpha$.

נקבל:

$$u(x) = \frac{f(x)}{f'(x)} = \frac{(x-a)^q g(x)}{q(x-a)^{q-1} \cdot g(x) + (x-a)^q g'(x)} = \frac{x-a}{A(x)}$$

$$A(\alpha) = q \neq 0, \quad \text{בנוסף,} \quad A(x) = q + \left(x - a + \frac{g(x)}{g'(x)} \right) \quad \text{כאשר:}$$

$$x_{n+1} = x_n - \frac{f(x_n)}{f'(x_n)} \quad \text{שיטת ניוטון רפסון עבור שורש מרובה:}$$

הבעיה היא שהנגזרת $f'(\alpha) = 0$ - כלומר, אי אפשר לחלק.

$$A(\alpha) = q \neq 0 \quad \text{כעת אין בעיה לחלק כי} \quad \varphi(x) = x - \frac{f(x)}{f'(x)} = x = u(x) = x - \frac{(x-a)}{A(x)} \quad \text{נרשום:}$$

מהו סדר ההתכנסות p ?

$$\varphi'(x) = 1 - \frac{1}{A^2(x)} [A(x) - (x-a) \cdot A'(x)]$$

$$\text{בנקודה } x = \alpha \text{ נקבל: } \varphi'(\alpha) = 1 - \frac{1}{A(\alpha)} = 1 - \frac{1}{q}.$$

מסקנה - $p = 1$ כאשר $q \geq 2$ - אף על פי שבשיטה המקורית סדר ההתכנסות היה $p = 2$. (אם הנגזרת של פונקציית האיטרציה לא מתאפסת, אז ההתכנסות היא מסדר ראשון)

נסמן: $c = 1 - \frac{1}{q}$ - קבוע השגיאה לא תלוי בפונקציה אלא רק בריבוי של השורש.

מה עושים? נשנה את שיטת האיטרציה על ידי הכפלה ב q : נקבל:

$$x_{n+1} = x_n - q \frac{f(x_n)}{f'(x_n)}$$

$$\varphi(x) = x - q \frac{f(x)}{f'(x)} = x - q \frac{(x - \alpha)}{A(x)}$$

$$\varphi'(x) = 1 - q \frac{1}{A^2(x)} [A(x) - (x - \alpha) \cdot A'(x)]$$

$$\varphi'(\alpha) = 1 - q \frac{1}{A(\alpha)} = 1 - q \frac{1}{q} = 1 - 1 = 0$$

מסקנה: $p = 2$, $q \geq 2$.

הבעיה: איך נדע מראש מהו q ?

ננסה להעריך את q מתוך האיטרציות: $c = 1 - \frac{1}{q}$.

(אפשר לבצע זאת עבור q קטן - עבור $q \approx 100$ יהיה קשה להבדיל בין $1 - \frac{1}{100}$ ל $1 - \frac{1}{99}$ למשל).

דוגמה:

$$f(x) = (e^{-x} - x)(\ln(x) + x) = 0$$

ידוע שקיים שורש: $\alpha \in [0.1, 1.1]$ ורוצים למצוא אותו ואת q בניוטון רפסון עם $x_0 = 0.3$

$$x_{n+1} = x_n - \frac{f(x_n)}{f'(x_n)} : q = 1$$

נקבל:

x_n האיטרציה	$e_n = x_n - x_5 $ המרחק מהפתרון	e_{n+1}/e_n^2 אם $p = 2$ זה קבוע	e_{n+1}/e_n אם $p = 1$ זה קבוע
$x_0 = 0.3000$		2.16	0.55
$x_1 = 0.4144$		3.51	0.50
$x_2 = 0.4855$		6.25	0.44
$x_3 = 0.5250$		10.80	
$x_4 = 0.5457$			
$x_5 = 0.5563$			

מסקנה: $p = 1$ (רואים שהיחס בין השגיאות בין שתי איטרציות עוקבות הוא פחות או יותר קבוע) לכן $q \geq 2$.

עבור איטרציות מסדר ראשון נצפה ש: $\frac{|\varepsilon_{n+1}|}{|\varepsilon_n|} = c < 1$

אבל $c = 1 - \frac{1}{q}$, לכן סביר להניח ש $q = 2$ כי אז $\frac{|\varepsilon_{n+1}|}{|\varepsilon_n|} = 1 - \frac{1}{2} = \frac{1}{2}$

$$x_{n+1} = x_n - 2 \frac{f(x_n)}{f'(x_n)} : q = 2$$

כיצד נבדוק זאת: נבצע איטרציה עם $q = 2$

כעת נקבל:

x_n האיטרציה	המרחק $e_n = x_n - x_3 $ מהפתרון	זה $p = 2$ אם e_{n+1}/e_n^2 קבוע	אם e_{n+1}/e_n קבוע זה $p = 1$
$x_0 = 0.3000$		0.54	0.14
$x_1 = 0.5288$		0.39	0.016
$x_2 = 0.5666$		...	
$x_3 = 0.5671$		const...	

ניתן לראות שההתייבבות של הספרות מהירה בהרבה.

מתייבב לקבוע שונה מאפס

ירידה חזקה.

לכן סדר ההתכנסות כעת הוא $p = 2$ וההנחה ש $q = 2$ היא נכונה.

$$\frac{|x_n - x_{n-1}|}{|x_{n-1} - x_{n-2}|} = c$$

עבור $p = 1$ כדאי לבדוק את היחס:

פתרון של מערכת משוואות

$$f_1(x_1, x_2, x_3) = 0$$

$$f_2(x_1, x_2, x_3) = 0 \quad \text{מטריצה בגודל } n \times n$$

$$f_3(x_1, x_2, x_3) = 0$$

$$\bar{x} = \bar{\alpha}, \bar{f}(\bar{x}) = 0 \quad \text{בצורה וקטורית:}$$

נניח שקיימת נקודת התחלה לאיטרציות: $\bar{x}^{(0)}$ (כלומר ווקטור התחלה)

$$\bar{f}(\bar{x}) = 0 \quad \text{רוצים לפתור את המשוואה}$$

$$\bar{f}(\bar{x}^{(0)}) + J(\bar{x}^{(0)}) \cdot (\bar{x}^{(0)} - \bar{x}^{(\alpha)}) = 0 \quad \text{מבצעים לינארזציה:}$$

J - מטריצת היעקוביאן - מטריצה בגודל $n \times n$.

$$[J]_{n \times n} = \frac{d\bar{f}}{d\bar{x}} = \begin{pmatrix} \frac{\partial f_1}{\partial x_1} & \frac{\partial f_1}{\partial x_2} & \frac{\partial f_1}{\partial x_3} \\ \frac{\partial f_2}{\partial x_1} & \frac{\partial f_2}{\partial x_2} & \frac{\partial f_2}{\partial x_3} \\ \frac{\partial f_3}{\partial x_1} & \frac{\partial f_3}{\partial x_2} & \frac{\partial f_3}{\partial x_3} \end{pmatrix}$$

$$\bar{x}^{(k+1)} = \bar{x}^{(k)} - J^{-1}_{(\bar{x}^{(k)})} \cdot \bar{f}(\bar{x}^{(k)}) \quad \text{בצורה של איטרציה נרשום זאת:}$$

בעיה, יש כאן שימוש במטריצה הופכית של המטריצה J , וזה דבר שלוקח הרבה זמן לחשב.

$$\bar{x}^{(k+1)} = \bar{x}^{(k)} + \bar{y}^{(k)} \quad \text{לכן נרשום במקום זאת:}$$

$$J_{(\bar{x}^{(k)})} \bar{y}^{(k)} = -\bar{f}(\bar{x}^{(k)}) \quad \text{כאשר } \bar{y}^{(k)} \text{ מתקבל ע"פ פתרון המשוואה:}$$

$$\bar{y}^{(k)} \text{ הוא הווקטור } J^{-1}_{(\bar{x}^{(k)})} \text{ חישבו הווקטור } \bar{y}^{(k)} \text{ הוא הרבה יותר יעיל מאשר מציאת המטריצה ההופכית.}$$

"נורמה" סימון: $\|\bar{x}\|$

סקלר שמודד גודל של מטריצה או גודל של וקטור.

נדבר על ה"נורמה" של המרחק מהשורש, כי אין לנו מרחק ישיר מהשורש, כי מדובר במטריצה ולא במספר אחד.

$$\|\bar{x}\|_\infty = \max_i |x_i| \quad \text{כלומר הערך המקסימאלי שמופיע בווקטור.}$$

$$\|A_{n \times n}\| \quad \text{ולגדיר את נורמת המקסימום של המטריצה}$$

$$\|A_{n \times n}\|_\infty \quad \text{סכום השורה המקסימאלי.}$$

שיטת ניוטון צפויה להתכנס בדרך כלל כאשר $\bar{x}^{(0)}$ קרוב מספיק ל $\bar{\alpha}$.

$$\left\| \bar{x}^{(k+1)} - \bar{\alpha} \right\|_\infty \leq \frac{M}{2} \left(\left\| \bar{x}^{(k)} - \bar{\alpha} \right\|_\infty \right)^2 \quad \text{כאשר יש התכנסות בדרך כלל מתקיים:}$$

ההתכנסות היא לפחות 2.

$$M \quad \text{הוא החסם של הנורמה של נגזרות פונקציית האיטרציה } G(x) = \bar{x} - J^{-1} \bar{f}(\bar{x}) \text{ בסביבת השורש.}$$

נקודת שבת עבור מערכת משוואות

נתונה מערכת $\bar{f}(x) = 0$ בגודל $n \times n$ שרוצים לפתור.

מתוך המערכת הזאת ניצור מערכת $\bar{x} = \bar{\varphi}(x)$.

דוגמה:	נרשום במקום זאת:
$f_1(x_1, x_2) = 0$	$x_1 = \varphi(x_1, x_2)$
$f_2(x_1, x_2) = 0$	$x_2 = \varphi(x_1, x_2)$

נקבל: $\bar{x}^{(k+1)} = \bar{\varphi}(x^{(k)})$ עבור $k = 0, 1, 2, 3, \dots$ כאשר הנקודה ההתחלתית היא $\bar{x}^{(0)}$.

בדרך כלל מתקבלת התכנסות מהצורה: $\lim_{k \rightarrow \infty} \frac{\|\bar{x}^{(k+1)} - \alpha\|_\infty}{\|\bar{x}^{(k)} - \alpha\|_\infty} = c < 1$ ($c > 0$)

פתרון מערכת ליניארית:

באופן כללי מסמנים: $A\bar{x} = \bar{b}$, מערכת $n \times n$ כאשר $\det(A) \neq 0$.

פתרון יעיל: לא באמצעות כלל קרמר: הסיבוכיות שלו היא $O(n!)$

א. שיטות ישירות - מספר סופי של הצבות לקבלת הפתרון.

ב. שיטות איטרטיביות.

שיטות ישירות:

מערכת משולשת:

$$\begin{array}{rcl} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n & = & b_1 \\ & & a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n = b_2 \\ & & \vdots \\ & & 0 \\ & & a_{nn}x_n = b_n \end{array}$$

פתרון של משוואה כזאת הוא קל.

$$x_n = \frac{b_n}{a_{nn}}, \quad x_{n-1} = \frac{b_{n-1} - a_{n-1,n}x_n}{a_{n-1,n-1}} \text{ וכו'}$$

הפתרון דורש בערך $\frac{1}{2}n^2 + n$ פעולות.

שיטת החילוף של גאוס Gauss elimination - נתונה מערכת שהיא לא משולשת. נבצע עליה פעולות חוקיות על העמודות או על השורות ונביא אותה לצורה משולשת.

$$(1) \quad a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + a_{13}x_3 = b_1$$

$$(2) \quad a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + a_{23}x_3 = b_2$$

$$(3) \quad a_{31}x_1 + a_{32}x_2 + a_{33}x_3 = b_3$$

$$(1) \times \left(\frac{a_{21}}{a_{11}} \right) \text{ נחסיר מ (2)} \quad (1) \times \left(\frac{a_{31}}{a_{11}} \right) \text{ נחסיר מ (3)} \quad \text{נסמן: } m_{21} = \left(\frac{a_{21}}{a_{11}} \right)$$

נקבל:

$$\begin{aligned} (2') \quad a_{22}^{(2)} x_2 + a_{23}^{(2)} x_3 &= b_2^{(2)} \\ (3') \quad a_{32}^{(2)} x_2 + a_{33}^{(2)} x_3 &= b_3^{(2)} \end{aligned}$$

כעת משוואה (2') כבר מתאימה לצורה המשולשת.

$$(2') \times \left(\frac{a_{32}^{(2)}}{a_{22}^{(2)}} \right) \text{ נחסיר מ } (3)$$

$$\text{נקבל: } (3'') \quad a_{33}^{(3)} x_3 = b_3^{(3)}$$

כעת קיבלנו מערכת משולשת.

$$\text{כמה פעולות הדבר הזה לוקח? בערך } \frac{1}{3}n^3 + \frac{1}{2}n^2 \text{ פעולות.}$$

$$\text{מסקנה: פתרון מערכת בשיטת החילוף של גאוס לוקח } O(n^3) \text{ פעולות.}$$

$$u = \begin{pmatrix} a_{11}^{(1)} & a_{12}^{(1)} & \dots & a_{1n}^{(1)} \\ 0 & a_{22}^{(2)} & \dots & a_{2n}^{(2)} \\ & 0 & \dots & \vdots \\ & & 0 & a_{nn}^{(n)} \end{pmatrix} \text{ המטריצה שהתקבלה:}$$

$$A = Lu \text{ אז } L = \begin{pmatrix} 1 & & & 0 \\ m_{21} & 1 & & \\ m_{31} & m_{32} & 1 & \\ \vdots & \dots & & 1 \end{pmatrix} \text{ אם}$$

$$\text{נכפיל את המשוואה } A\bar{x} = (Lu)\bar{x} \text{ ב } \bar{x} \text{ מצד ימין ונקבל: } A\bar{x} = (L\bar{u})\bar{x} \text{ אבל } A\bar{x} = \bar{b} \text{ לכן:}$$

$$u\bar{x} = \bar{g} \Rightarrow \bar{x} \quad L\bar{g} = \bar{b} \Rightarrow \bar{g} \text{ (נסמן } u\bar{x} = \bar{g} \text{)} \quad A\bar{x} = (Lu)\bar{x} = L(\underbrace{u\bar{x}}_{\bar{g}}) = \bar{b}$$

$$\det(A) = \underbrace{\det(L)}_{=1} \cdot \det(u) = \det(u) = \prod_{i=1}^n a_{ii}^{(i)}$$

איך מוצאים הופכי של מטריצה?

נתונה המטריצה A ומחפשים את המטריצה A^{-1} . נגדיר מטריצה: $X = A^{-1}$. נסתכל על המערכת: $AX = I$ כאשר I היא מטריצת היחידה.

לדוגמה:

$$\begin{pmatrix} x_{21} \\ x_{22} \end{pmatrix} = \bar{z} \quad \begin{pmatrix} x_{11} \\ x_{12} \end{pmatrix} = \bar{y} \text{ נסמן: } \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_{11} & x_{12} \\ x_{21} & x_{22} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$$

$$\text{וכעת נפתור את המשוואות: } A\bar{y} = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}, A\bar{z} = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} \text{ מה המוקש בשיטת החילוף של גאוס? בכל שלב}$$

$$\text{צריך לחלק באיזושהו מספר } (1) \times \left(\frac{a_{21}}{a_{11}} \right) \text{ מה קורה אם באיזושהו שלב צריך לחלק באפס או במספר}$$

קרוב לאפס? מחליפים בין השורות.

שיטות איטרטיביות

החיסרון של השיטה של גאוס היא שהיא לא מתחשבת בכך שהרבה פעמים המטריצה A היא מטריצה דלילה - כלומר, חלק גדול מהאיברים שלה הם אפס.

שיטת יעקובי $Jacobi$:

בשורה מספר i מחליצים את x_i ורושמים:

$$x_i = \frac{1}{a_{ii}} \left[b_i - \sum_{j=1}^{i-1} a_{ij} x_j - \sum_{j=i+1}^n a_{ij} x_j \right]$$

עבור $i = 1, 2, \dots, n$ (מנחים ש $a_{ii} \neq 0$)

קיבלנו צורה איטרטיבית:

$$x_i^{(k+1)} = \frac{1}{a_{ii}} \left[b_i - \sum_{j=1}^{i-1} a_{ij} x_j^{(k)} - \sum_{j=i+1}^n a_{ij} x_j^{(k)} \right]$$

השיטה הזאת ניתנת ל"מיקבול - פרלליזציה" - הרצה במקביל על כמה מעבדים נפרדים.

התכנסות מובטחת מכל $\bar{x}^{(0)}$ כאשר ל A דומיננטיות אלכסונית.

למטריצה A דומיננטיות אלכסונית אם $|a_{ii}| > \sum_{j \neq i} |a_{ij}|$ לכל i .

(כלומר האיבר על האלכסון גדול מסכום כל שאר האיברים באותה שורה).

שיטת גאוס זידל: משתמשים באיברים שחישבנו באותה איטרציה:

$$x_i^{(k+1)} = \frac{1}{a_{ii}} \left[b_i - \sum_{j=1}^{i-1} a_{ij} x_j^{(k+1)} - \sum_{j=i+1}^n a_{ij} x_j^{(k)} \right]$$

שיטה זאת לא ניתנת למיקבול כל כך בקלות.

דיוק הפתרון באופן כללי למערכת $A\bar{x} = \bar{b}$

מניחים שיש שגיאה ב $\bar{b}$ - $\delta \bar{b}$ ושגיאה ב A - δA .

מה אפשר לדעת על השגיאה בתוצאה $\delta \bar{x}$?

הניתוח מתבצע באמצעות נורמות.

הגדרנו בעבר מספר מצב Cp בשביל למדוד רגישות של חישוב לשגיאה.

נגדיר $K(A)$ - מספר המצב של המטריצה A שימדוד את הרגישות של המטריצה לשגיאות.

$$K(A) = \|A\| \cdot \|A^{-1}\|$$

אם $K(A) \gg 1$ אז זה אומר שהמטריצה ההופכית קרובה לאפס, או שהדטרמיננטה של המטריצה

קרובה לאפס. במקרה כזה נאמר שהמטריצה חולנית - *ill-condition*.

אחרת נאמר שמטריצה מוגדרת היטב: *well-condition*.

$$\frac{\|\delta \bar{x}\|}{\|\bar{x}\|} \leq K(A) \left[\frac{\|\delta A\|}{\|A\|} + \frac{\|\delta \bar{b}\|}{\|\bar{b}\|} \right]$$

חסם על השגיאה היחסית - מספר המצב של המטריצה כפול סכום

השגיאות היחסיות במטריצה A ובוקטור $\bar{b}$.

אם השגיאה היחסית במחשב חסומה על ידי u אז:

$$\frac{\|\delta \bar{x}\|}{\|\bar{x}\|} \leq K(A) \left[\frac{\|\delta A\|}{\|A\|} + \frac{\|\delta \bar{B}\|}{\|\bar{B}\|} \right] \leq K(A) \cdot 2u$$